

Bourgeois Louis, Lyon, 1551. (1510 – 1569.)

1. Di-csér té-ged tel - jes szí - vem, Én Is-te-nem, Hir - de-tem

ne - ved. Di - csér-lek is - te - nek fe - lett Én té-gedet,

Mert azt ér-dem-led. És a te szentegyhá - zad - ban I -

mád-koz - ván Neved tisz-te - lem, Ál - dá-sod-ra én

kész va - gyok, Há - lát a - dok Ne-ked, Is - te - nem.

2. Öregbül nagy dicsőséged, / Mert megteszed, / Amit megmondasz. / Ha könyörgök inségemben, / Engem menten / Megszabadítasz. / Téged minden földön lakók, / Nagy királyok, / Uram, dicsérnek, / Mert szent ígéd tiszta voltát, / Igazságát / Eszükbe vették.

3. Ez Urat, ki felségesen / Csudát teszen, / Felmagasztalják. / Mondván: nagy ő dicsősége, / És ereje, / Őt azért áldják. / Mert noha ül nagy magasan, / De lát nyilván / Alatt valókat; / Magas dolgokat is könnyen, / Lát élesen, / Mind fent, mind alatt.

4. Mindenemü szükségemben, / Inségemben / Megerősítesz; / Láttukra ellenségimnek, / Kik gyűlölnék, / Engem megmentesz. / Amit az Úr egyszer végez, / Az jó véghez / Megyen mindenütt. / Jó kedved megáll: ne hagyj el, / Sőt végezd el / Kézed munkáit!

Marot Clément (1496—1544.), Szenci Molnár Albert (1574—1634.)